

گورگ و خوښن . کورت چیرک . گوران سباح

سرمه پل لکلی کردبوو موجه مید. مامستا علاءالدین کز لکلی به خلی پاوان کردبوو. قوتا بیی کان هستا بوون سار په، پنجه یان در ژ کردبوو، "مامستا، مامستا" یان بوو تا و لامی پرسیارک بد نه وو. بل لام نه وو به خلی داک و تبوو، نه ید زانی نه و شل گرم چیه به انیدا دت خوار.

ووی مامستا لایکی ته قه بوو، مر ق للی د ترسا. چای د گ ا نه وان بینه ته و د ستیان ه نه ب یوو. ته نیا نه وی بینی. "ته، ه ست بزانم له ۱۹۷۴ نه م شار جوانی نه م چ به سار هات؟" نه و هشی له پل نه بوو، له مامستا و قوتا بیی کانیش. باش د یزانی میزی به خیدا نه کردوو. برینداریش نه بوو. نه باش نه و شل گرم چ به بوو و پانت لکلی ته کردبوو.

مامستا بهی سبار کرد وو. ه دای نه ما و هات له بهر د می و ستا. که بر یی کانی تهک د نا و ووی کرژ د کرد، قوتا بیی کان زراویان للی د نه ژا. مامستا خریک بوو بیست؛ نه ویش د ش دام بوو. نه وی ته نیشتی ه نیشکی له ته نگلی سر واند و ه نای و ه ش خلی. ته گیش مامستا له گ نه ویدای. ا ا و ته قیو، به ه واشی ه ستا سار په، هستی کرد گ رمیه لکلی ناو له ش ز تر بوو. به و س رمای سوور ه گ نه ا. منگ یی کی له و هات، "پرسیارک چ به بوو؟" مامستا پسا.

"له کو بووی، جه ناب؟ جا به چای کیش به نه نم؟ مادام ناگات له درس نیی، به دیت؟"

قوتا بیی کان پهک نه نین. چ ندیان په خ ش بوو مامستا به یی ک کدا بت قه ته و.

مامستا به وی ته نیشتی گوت پرسیارک لکلی به چاربار بکا ته و. قوتا بیی ک به ه ستک بهی دوو بار کرد وو وک بهی خا ته یی ک می په د دن.

نه و تفی قوت دا، خلی گورج کرد وو، له س رخ گوتی، "شارک مان بهردومان کرا، خ لک کی زر کوژا..."

نه وی دواو پانت لکلی بینی. به ناماژ به وانی چوارد وری گوت میزی به خیدا کردوو. خلیان به پهک نه نین خلی کرد. چ ند د شاد بوون به و حا تهی هاوپ لکلیان.

"گ ور ترین و گرینگترین شت له بیر چوو." مامستا پهی گوت.

وو مام کک ی ل س ر ا دوو بار کرد و. مام ستا ه ر قایل ن بوو، ووی ل وانی تر کرد و پرسى چى ل بیر چوو. پ ل ل کک پ کک ا و مامیان دای و، "مام ستای م ژوومان تاک کس بوو ل ب ردومان کک زگاری بوو."

مام ستاک مورتاح بوو.

زنگ ل لى ن دابا، ئ و ل و د بوورای و. ه رک مام ستا چوو د ر و، ئ و ب غار چوو توال ت. ک خو نى بینى، س رى سو ا، م شکی س بوو، ب رچاوی تاریک بوو. خ ریک بوو بک و ت، ب س ب هاوکاری دیوار هاوس نگی خى اگرت. هیچی پ ن بوو خى پاک بکات و. توال ت ک ش ب ل سوپایک م ش هیچی تری ل ن بوو. ه ننجى هات. خ را هات د ر و و ت ز ئاوی کرد ب د موچاوی، پشید کی خوارد و. ت ماشایکى گ م پان کک ی کرد، کس هی ئ و ن بوو داوای یارم تی ل بکات. گار گاری قوتا بیانیش دى ت نگر کرد.

ب ن و قوتا بیاندا یشت، تا ژووری ب م و ب ر ن و ستا. ب م و ب ر ل ف ی کی گ سى ب د ست و بوو، د تگوت گورگی کوشتی. ئ و داوای م م تی کرد. ل و د م ش ز نگی وان ی پ ننج م ل لى دا. ب م و ب رى ورگ زل شید اندی ب س ریدا، "ب ژوور، گوت ل زنگ نیی." گ س کک ی ت و او کرد، ب ب د ست و پلیدا د هات خوار. ل ستی و.

ه موویان چوون پ لى خ یان، ئ و ه شتا ه ر ل ژووری ب م و ب ر بوو. ب م و ب ر ن اندی و، س م ل ل گ ل ل ری و. "س رم د سو ت، ناتوانم ل پل دانیشم." "ب و خوای ل س ر س رمان، ع یب ل مندا ه ب، ل ت دا نیی، جا ب ژوور."

ت ماشایکى بجمی ب م و ب رى کرد، ئا ه کی ه ک ش، پاشان ب د شکاوی ووی و رگ ا و یشت. ب م و ب ر ت ماشای پشت و ی کرد، پ م کک ی بینى. بانگی کرد و. "م چوو پل، ب م م و."

خ را چوو پ ل ل کک ی، کت ب کانی ه نا. هاو پ ل ل کانی ل یان پرسى ب کو، ه شتا وان ی زانستیان ماو. و مامی ن دان و.

تا هات د ر و ب ب برد می چ ند پ ل ل کدا ت پ ل ی. گو ل مام ستای بیرکاری بوو چن د ی ن د اند ب س ر قوتا بیی ک، و د چوو ئ رکی ن کرد ب ت. بینى چن مام ستای ئا بین ب دار و رگ ا و ت قوتا بیی ب ل ب رن کردنى سو ت ک. بینى دوو قوتا بی ل س ر یک پ و ستاون ل وان ی ع ر بی، ت و اوی پ ل ل ک ش پ یان پ د ک ن.

پاس وانی ب ر د رگ، ش ل و لاواز و ا، ب زمانى ج ست پ لى گوت ب کو. ئ ویش ب ئا ماز ت یگ یاند. د رگ بچوو کک ی ب کرد و و

ئامازى بى ئاسمان كرد. ھەۋرى ھار و ئاش ئامادى بوو بى ھەرش. پى ھەننا بى ئۆۋى بىر ھەرشى ھەۋرىكان نەكەۋت. كەمەك ئۆلاتر، ۋىستا. ئاۋەكى لى قوتابخانە دايەۋ. سەرى سوۋى بوو، ھەستى بى باشى كرد. شوۋرەكى، پەنجەرەكانى، دەرگە ئاسنە گەرەكى، دەرگە سەنە. بىرى ھاتەۋ سەر خەۋنەكە. ھەرچەندى ھەنا و برى نەتوانى بىر بىرەت لى ما بى دايەكى بى. باۋى ھەر ھىچ.

سەرى پەۋەۋ پلاستىكىەكانى كرد، دوعاى كرد نەيكاتە باران، لى قوۋ قوتار نەدەۋ. مەقە لى دەرچە، (با) ھەموو شەكى ۋە پەش خە دەر. چوار كەكانى تر ماەيان بوو. كەكانەكان قوۋ بوون، بى دار، پە مەشەك و مەۋى، خەنى بوۋبوون بى جەگەكى بىگەنىۋى بىر دەرگەكى ماەان.

گەرەكەكى شەپەشى ۋەشەنى تەسبەى دەرە بىرەنەرى دەرەت، ھەر لى دوۋرەا بى چاۋ ھەراسانى كرد. ئۆۋەش سەرى لى بىر خەى ناو و توۋند كەتەكانى گەرت. مەشەكى تەرەتەنى دەرەك لى نەۋان سە شتەا: خەن، سەرما، گەرگەكى شەپەش. سەرى لى سەرما دەرەچەۋ، بىس خەن و گەرگەكە نا.

لەى نەزىك بوۋەۋ، گەرگەكە دەستى كرد بى پەلارە. "ئەى عەسمەن، چەى ئۆ ھەموو جەۋەنى!"

ھەر لى مەندەۋەۋ فەر كەابوۋ كە گەرگە بىنى ەا بەكات. ەا كەرن بى ھەنەت. گەرگەكە تا ۋەشە لى لورەنەن نەكەۋت. گەرگە نەما، ئۆۋە ھەر دايەكە. لەزمە خەرى كەكانەكانى نەگەرت. ھەندەى نەبرە، گەمە گەرگەۋرە دەرەست بوون. مەۋى جەنەيان بوو. بارەن (با) كەكى دەرەكەندەۋ، بىس دەرەى كەردە قوۋ. شەفەشە دەرەچەقى، چە جە پەۋەۋى پلاستىكى ئۆ.

تا ئۆزەنى لى قوۋدەا بوو، دوۋ كەكانەنىشى مەبوۋ بەگەتەۋ ما. ناچار لى بىر ھەۋەنى دەرەكى مەمەۋە ۋەستا. دەى ۋەك تەپە تەپە بارەن بىسەر ھەۋەنەكەدا لى دەرەا. مەمەۋە ۋە ۋەۋەرى گەرم دەرەنا بوو. بەنگە ۋەى كەرد. ۋەستى بەتە ۋەۋەرى، بىس لى قوۋەاى نەستى ئۆۋەى بىر ھاتەۋە كە لى مەندەۋەۋ فەر كەابوۋ: "نەبە لىگە ھىچ كەۋ و پەۋەك بە تەنەا لى شوۋنەكەدا بەن. گەرگە و دەرەخەا." نەچەۋ، ھەرچەندە مەمەۋە نەسەۋەۋ.

دەۋە چەرگەكە، ھەر ۋە ۋە ئازاد كەرد. مەمەۋە دوۋ ەلاگەى پە دا تا لىسەر پەۋەۋەكانى لى بەرىەن بەكات. ەلاگەكان كەكانەنەكەش خەىەن نەگەرت.

دەىكى خەرىكى شوۋشەنى جەۋشە بوو. پەسەر بەرەنى كەرد: "ئۆ ھەموو قوۋە چەى؟ نەپە ۋەۋەرى، لىۋە ۋەۋەستە. بە ۋە زوۋ ھەتەۋە؟ بە

وات له ها توو؟ دښه ځای مراوی.

به دایکي گوت نه څه شه و ناتوانه چی تر به پوهو بوسته. پوهانو کانی داکه ند و به پخواسی چوو ژوور. په پیکانی سپی سپی، تزی بوون. له کنته کی کانی دار به جامه یکه، بلوزکه و مکسیدکی دهره نا. ځای گڼی و جلی ژر و وشی خسته نه و لاگه یکه و به دزی دایکیده و فیه دا. ئاو کیشی کرد به پانته کڼی و له حوشه پشته و هه یخست.

له بهر دمی سه به پاکوت و په پیکانیشی به چنه چرکه یه به شیشی سه به که هه پسه را. دایکي هاتو ژوور و جارکی تر شووشتیه و به پرسپاران.

”سرمام، نه څه شم.“ له و زتر هیچی نه گوت. د یویست په به به س نه یدزانی چنه. دایکي هه نه خواردنی به هه نا. چنه جارکه ویستی قسه بکات، به س نه یو را.

نه یدزانی به خوښی له د و به نایشوسته. پشته و سینگ و سریشی زه د شاه. ژانکی به سو. بیري به نه و د چوو مندا ی له بهر چوو. له دمی خیدا د یگوت، ”بزانه مندا م له بهر چوو، د مکوژن.“

هه به به به به به، دایکي سرچ فکی په دادا. هه نده نه برد، خوی له کهوت. خونی دیت به وای وا د خنکه له نه و دریایکه خوښ، هه موو خه کیش گاته یان په دکرد. له خه و اپه ی، له نه خوښ و نارقه دا د گوزا.